

۲۷۳
زخیرہ جواہر

رفعات و خبره سوام

Bihar Collection

نور محمد
بک

نشانه نوار حسن از سخنوران عصر و دقیقه بخان الهامس مبدار در که قول امیر حسن سرای
افتخار روز زمان سلطنت نشانه و فلک افتخار حضرت علی بن ابی طالب
ابوالمظفر محمد بن محمد از نوادگان ابی طالب علی علیه السلام مدتی ممتد بر سبک
ملایان نواب قدس القاب استظهار عالمیان سید محمد خان در اقامه و بزرگوار خاندان
صوبه بکمال انضمام نواب که در رکاب نازده نهال جو بار خلدند نوباد
رباض سلطنت گلشن جمن ابلهت ستوده آئین خسته سربت نخل مروند بستان
دولت متعظم شاهزاده محمد عظیم آدام الله اقباله صوبه در صوبه مکرور نزلت
دانشه منظر نظر تربیت نواب معالدوله بود و خدمت خطوط نوبه قیام شد
سازمانت ستوده لایق سید محمد حیات برادر صفیه امیر اصغف العباد
کردید که قدر از محمود است حرافض و خطوط که امیر بقیدت هم آید و در
حسن معرفت مکتب ذرا هم آورده کتاب ترتیب و الله هو اعلم بحسب در جواب
نشانه از الله معی از حرافض که بدرگاه آسمانها جاده حضرت علی بن ابی طالب
والا قدر به ترقیم در آمده و قدر از مکتب حیات که با امر از عینان و خورشید
بلندمان و خیره رقم پذیرد نه مجموع مکتب و ترتیب و الله و خیره جواب نام نهادند

۱۹
 نوح انکه از شهر باغچه شریفی از نرسین در عبادت و عبادت و القاب خاتم نظر
 انکه از راه کرم غفورانه در کاتب کلمه کفره مدعا بالارز و الله و عا القون
 عرفت بر عین سلام علیه موفق و عین
 اندوزان پایه سرحدت مصره سلطان نرسین قدر قدرت علی بن صلی الله علیه و آله
 مرید نه حسب حکم اشراف لقا علی محمد ملک در اتمام محنت راغب که تا در قلم
 بر الله در یک در خور نموده بکمال در خور نوشت و او در فهم آمده به عین
 انوار طبق فاعله من حضور بر نور ابرار و الله عز و جل و نور رب و الله تعالی
 غایت که و عا القاب لدرال حضرت بنش هر خفته صوبه بکمال در خور و نور
 و ختمه خدای است از لام بر بدن بر غلام لغایه حاجت به عین غفده که
 از حالت منتظره بکمال محض ابرار غفده اللهم لک سبب که شدت حمد و ثناء
 که در عبادت و حق حکم معصیان آمده است خروج بکمال در خور و نور
 و محنت صوبه با ابرار حضرت مرید است به عین که محض غفده بکمال
 آسمان حاد و محبت که حکم ابرار در کمال صوبه بر غلام سلطان ابرار
 بخشد که مطهر و عا القاب و الله عز و جل و نور رب و الله تعالی

نرفت لعل آنکه گوید که کاهن خان برده استیا کول روزنه نماندند فردی
 مکر در لاب لایب بنجامین نورم قوم لقا اما خان روزنه مکمل از خاک مطهر و چند
 روز روزنه سخت بهتر و الا بعد دفع معبد در آن چند کونه خزان از میرزا طلبه
 رفته حضور فیض کنیز خورشید سخت شاد و الله و الله که عا قمار میر غلام سر و خاک مکر
 عرض فرمود که روزی رفته حفظ و حرکت حاصل مکر به نجات و کلا در کا عا
 و هم با نیت م و انست و معاملات و بود بدینور باقی به بر و الف کلا عا علی
 منتهای خوف و بامه خود از در سر نهاد انور و هم در کا عا طو زنت مکر نشسته
 روزنه حاصل مکر شد اما سلطان و صمد در از زنت مکر شد و صمد در از
 لوم الفام لامع نام عرض داشت بحر علامه عبد الله بن
 خدمت بلب ادب بوب بده موقوف عرض بار ما که خان محفل خلد مکر کل حضور
 فیض کنیز معاونت اندوران اسنان مکر سر و مکر سپهر خدمت جهان
 بود و لری مکر سلطنت و ناجاری ما و شاهزاده جهان و جهان بن مکر
 نشان و الا نشان واجب الاطاعت و الا نشان که از پیشگاه عظمی و جاه
 نکلان عتاب و ذره بروری بنام میر غلام نرفت صمد و روزنه بنام

مافیه بود در مقام منتهی انجام نزول اجلال و حصول افعال از رانی فرمود و علم
 قدم از سر بخت با مشی و معاودت استقبال مستعد نشسته و اب کوش
 و یکم و مجدات نیکو و سپاس بقدیم رسانیده و فی مبانیت با و ج سپهرین
 رسانیده و جلیل القدر کرامت صدور یافته بود که همه و اعمای نبولش هر دو ^{والله}
 بلند اقبال ما و خودستند در کانی تا حال نخواهد نشد و غیر سلام و اعمای مکرور
 را از محال مناسب نخواهد نامد و ز بار گردانند که مستندان قبل ازین ورود و نشسته
 بشیخ مغرب منتهی و گردانند و منتهی در آن بر محال قدغن کنند که ضامن منتهی
 مکرر بدست در و کجا رود که حصول نبول و عکلی مکرر منتهی اما در خارج
 معوض و حصول در آید و اگر خواهد شسته بشدی غیر محال لازم باشد مستندان مکرر
 بشیخ مکرر بدست با و نشسته هر دو جهان و جهان منتهی است و دو طعنه روانه
 بر نور و رباب نخواهد نهاد و نه غلبه لک بود و مکرر در اجماع کلمه و عکلی مکرر کار
 عالیقدر و الارقش در بنام کفایان و حسن بن خانی و لو انما بن سلفی
 اصحاب را یافته از انچه بر خوانده خواهی داشت لک رویت که تمام کفایان
 بود و جامع فرمود مطابق این محال و اعمای مکرر بر خوانده نموده در باب نخواهد نمود

مدینه
 سعد
 علم و کلام

تمام

[illegible]

از جمله صفاتی مری و عنوانی اند و با دریاک سوارند و بحر عالم
که در توجیه و دیگر اخیره فرام آید و علامتی اند و آنی است در باب بیست و نهم
این الفقه عالم و عالمیان است و بحر عالم مری و عالمیان و در
در سید و آن مالک و در این فقه است و در باب سید و آن مالک
اول و هر چه در سید و توجیه و در آن چهار و در سید و توجیه و در
تج مری و در سید و توجیه و در آن چهار و در سید و توجیه و در
داشت و در سید و توجیه و در آن چهار و در سید و توجیه و در
عوم داشت و در سید و توجیه و در آن چهار و در سید و توجیه و در
نوارم عجم و در آن و در سید و توجیه و در آن چهار و در سید و توجیه و در
با حجاب و در سید و توجیه و در آن چهار و در سید و توجیه و در
روقی و در سید و توجیه و در آن چهار و در سید و توجیه و در
حضرت و در سید و توجیه و در آن چهار و در سید و توجیه و در
نایم و در سید و توجیه و در آن چهار و در سید و توجیه و در
زینت و در سید و توجیه و در آن چهار و در سید و توجیه و در

[illegible]

و در وقت کسب و بیس قیاس بهیم رسانید بر مایات با فاعل کسب
و در وقت العیب در بعضی افعال و کرم نرف لعل نامه بود که لعل و در وقت
بنامت از روی کمال استعداد و در طبعیاتی مرکز منشبت باشد و کسب
در کارهای متعلقه خدمت منجوعه بر اهل منشبت نشانی عالم
و عالمیانی سهرت استعداد سکرانه بر غنی با عظیم کجا اولاد
کارهای نامبت لاجرم لاجرم صورت و سر حاکم سید عالم
عالمیانی عروج است با الله در هر سطح سلطنت باطل و لاجرم
عزیز داشت بر علامت سید الله بعد از عدم لوازم
عظمی و ملک و پس در لقای مراسم نورانی با افتخار و موقف
عوض انبیا و ای خجاست کوفت نامت نورانی قدس القاب و نهایی
کلمه نامه روحی الهی نوسانی طالع الهی ناکس مملکت منشبت
حارس جلالی خضر با متنه منشبت هر لعل عالم و عالمیانی مسانه
نشانی و اللشانی و محنت عنوان که در لعل کجا منشبت
و در روی زینت صدور یافته بود در ساحه مجموع و اولی منشبت

سجده

نرف ۱۰ و در دو خود صوب در را از فرمود استغفار بختهاست معالک استغفار استغفار
مرسم کوشش و نماز و قیام است که و کمال تقدیم رسیده است بابت با و خ فلک است
مندرج بود که حق تعالی از لطف بخت و از بخت نباه رحیم رحیم در موصی بختهاست
خدا عالمنا گشت بباران از کتب طوطی در عید خان در کفر خان و حسن خان
و خواجه محمد نور محمد استملک آن بدکهاست بیره رود که نقیض است و در طعن
مع رتقا بخت که مضروب و مقادیر محمد نور و محمد نور است که مقدمه است که طوطی
لغفه از سر و قد و دست بخت شمشیر و جبهه هر یک دیگر در نیستند محمد نور
بر کوشش بخت را در دوزخ و کاهمه کفر در بخت خان از ماست و بختها در هر
کس و کوشش مالای کور و در میان بختها کاهمه بختها در مال بختها
بکری و بختها در محافل و بختها در محافل و بختها در محافل و بختها در محافل
جمیع خان و بختها در محافل و بختها در محافل و بختها در محافل و بختها در محافل
رو بختها در محافل و بختها در محافل و بختها در محافل و بختها در محافل
که مقتضای شمع و قد و دست در عید نور و بختها در محافل و بختها در محافل
و بختها در محافل و بختها در محافل و بختها در محافل و بختها در محافل

[illegible]

عقب حکم لشفاعتی که محبوب بنم یک حسین بای کر برادران و رفقای
بیخ با نرود ملک رومی از خزانه این صوم بله توفیق و احوال روانه مستوفی
ببرایانمانند محض زردست کردان که از خزانه مستوفی اختلاف طلب حضور نور
داخل کرد و دست براده همانان است حقیقتی موجود است خراسان این صوم بله
جناب عالمیان ماب یوشیده نیست از آنجا که بعد موسم برسات و
خفته مطابق حکم والدین بنو اختلافه اکبرایان با کمر بست بنایان محبت
کردا و زرد و احب بانها و حکله جابت بعد از تمام نوشته و نرودان
تبعین نموده که حله و حکله جابت محض آن باب رند که بعد انقضای
کام برسات حله مطابق امر قضا نیلغ امری کر برادران موقوف روانه
مستوفی اختلافه توفیق محبت طلب نموده عموم متعین برقی و کما سعادت
خفته حکله محله علی و نفعه و بنجاب عالمیان بنه که خفته حکله نرودان طلبیده
در کباب طبع انساب موقوف و همی دارا و بنه شرف الدین این
میکند محصل آن نیست نه زرد که از بنی در آنجا موقوف است و در کباب
از محصل حکله نرودان هم آید و در حکله جابت دیگر در آنجا بر سر

فی نیر طبعی او صلا الفیض در خواره باده کج خواب در فتنه غمخیز
حصار کنش حکله بر آن و افکند و محض را با که حاله کله در کاست
را مکنان جناب عالمیان نام پوشیده نیت در نور رب
بهر سلام اندیشه تمام و الی که خواره ظاهر تلذذ فی سر کار و الدکلی
نرخام خواب در افش و از این معنی ملاحظه باری بر سر صدای حضور
نور در میان است در حال غیر سلام مولودها باری را مکنان جناب
عالمیت بعد در صورت کمال جناب عالمیان نام عرصه در نیت
نور اندر این نام بوجیه که امور کوه و عمل الی افواج حلال
از روح الطبیع طبع و لا مع بال عرصه در نیت
بهر سلام بعد از عدم لوازم عبودیت و یک و یک در لعل
در اسم نوران را القهار بوجه عرض السالیه فی جناب
در هر نام نور فی القاب نونهای کائنات روتق و نورانی کون
طالع الهی مالک ممالک سائینت حارس خلایق خیر و مسما
تسلیقه نام و عالمیان میر سائینت فی واللذات فی محنت

[illegible]

[illegible]

نهاده عشق عالم و عالمیان مستلزم است نه که در راه مکارهاست و در راه
و غنای و الطاف اگر کم کنی هیچ عدد و جزو نوزده در نوشتن که غیر سلام
و محبت در بود و در کما میمنت انجام رست بدست این عظمی
و موهبت که ارجا اوله است سنان با حق ملک رست و خوره تری
عجب که در نوشتن دار و ده است تحفه اللہ بر سلام
اکنون با کف کما بطوریکه با سرف اندوزی غلبه ملک
از نوم الغلام و معارفی شمع قویان مطبوع و محلا
عزیز و انست بر سلام عبد الله در لغز و لوزم عشق و ملک
و لیس لعلی لاس نورث با افکار موقوف السالک علی حاکم کتاب
نوار و نشتی القاب نوها کمال سانه رونی الی ملک
ملک است سانه حارس خلدنی که را سله رست الله
عالم و عالمیان مستلزم است نه که در راه مکارهاست و در راه
اب و مولی بالدرست از به مندرست و فاه
و صفی نمک در سینه مخصوص در سینه از سب

هو المعاص

مستند و کما فی بعض کلمات مندرجہ علی الخصوص در این کتاب
 بسیار متولی گشته در صورتی اینجائی موافقت نمیکند نظر بر قصاص و
 بارها مکان جناب المصباح و المصباح که مقتضای ذروری است
 منور و دارای اینجائی منور و غیره طلب حضور و امتثال نور
 که در قدم در سر ختم جناب عابدین و با بنده علمیه سعادت
 باشد و اما جناب المصباح و المصباح و المصباح و المصباح
 عظمه داشت بر حلام عبد الله عبد الله
 نواز عمومت و این روایت در ادای هر کس که کوشش با افکار
 بموقف عرض بارها مکان جناب المصباح و المصباح و المصباح
 رونق ازلی نوسان طالع الحارسی خلایق حضرت منعم ملک ملک
 ناله عالم و عالمیان میرانده باله نفعات است پس بقول عالم
 محمد و مزارع و خوشنویس و فقر ماز و لکن سعادت نشان بوسه عارفانه
 انکه طوایف و جناب در اخبار سیده بانده علمیه مشغول گشته
 بر مباحث با وجه فکری و خوشنویس و فقر ماز و لکن سعادت نشان بوسه عارفانه

بارزافغان جناب عالمیاناب کفیه تربیت پذیر و فیض ناب حواید
افتخار عالمیاناب عمر و دولت ناب ابد الهم لمرح سلطنت طوع و لاوع با
بعض نواب مستطاب عالمیاناب رکب اللطیف^{اعطی}
عقد اخذ و الکبریٰ جملہ ملک مدار اہم قدر خدایگان میر اند حکم
از فرشتہ بزم صنون عود و یافہ کہ زریکہ باورد و ایت بر و لہ در حلالہ عود
و ادب اللہ ہم امیہ شد فقیر از اربطیق قاعدہ معین حضور ز نور سادہ
نواب مستطاب لہم حکم بقا حکم و لاد نہ فرغ الی افہ کہ فقیر خلامہ او را
ما عمل کار سہ کامیہ خان بلای سنا کول مرصہ و لاد بندہ ندر باب
کر خانہ کور قوم خستہ کاما حال و لاد نہ تفعہ بہر حال از خاطر و لاد نہ سبب
بہتر و لاد نہ بعد از دفع غفلت چند کونہ خلامہ نکور لاد نہ سبب و لاد نہ
حضور بعض کچھ عود و عود خلامہ صوبہ کمالانیت کہ سبب لاد نہ جمعیت
کہ در غلبہ و روح کم لاد نہ سبب لاد نہ سبب و لاد نہ سبب و لاد نہ سبب
و لاد نہ سبب و لاد نہ سبب و لاد نہ سبب و لاد نہ سبب و لاد نہ سبب
منوع است کہ لاد نہ سبب و لاد نہ سبب و لاد نہ سبب و لاد نہ سبب

رفع کلمت صد و یازده سال و سی و پنج روز و هفت ماه و هشت روز و هشت ماه
 زنی جاه و جلال تا بهین و خوشن بار

تقریب فی شهر مستطاب عالمنا غائب رکن الطلب اعظم حضرت مولانا و الکبر حاکم الملک السط
 مدار از مقام خود و حق خود را در حق خود و حق خود را در حق خود و حق خود را در حق خود
 بارانده و حق خود را در حق خود و حق خود را در حق خود و حق خود را در حق خود
 حضرت و یوسف و محسن و حق خود را در حق خود و حق خود را در حق خود و حق خود را در حق خود
 انیت در حق خود و حق خود را در حق خود و حق خود را در حق خود و حق خود را در حق خود
 ابراهیم و یوسف و محسن و حق خود را در حق خود و حق خود را در حق خود و حق خود را در حق خود
 بر حق خود و حق خود را در حق خود و حق خود را در حق خود و حق خود را در حق خود
 و اقبال و حق خود را در حق خود و حق خود را در حق خود و حق خود را در حق خود
 زنده و حق خود را در حق خود و حق خود را در حق خود و حق خود را در حق خود
 فرزند طلب هم سال و حق خود را در حق خود و حق خود را در حق خود و حق خود را در حق خود
 و فقر و حق خود را در حق خود و حق خود را در حق خود و حق خود را در حق خود
 نالشی و حق خود را در حق خود و حق خود را در حق خود و حق خود را در حق خود

شریعت طلب و تخیل آنها بفرمان تالی و التوا متعارف کا حد معلوم ندارد
 گرفته در مال خود بخود و لا یرس الله هم خان مبین که در محال است کار خود
 در غیر خاتم نور کماله و اللہ و کلا سرکار عالم در آمد و خود را بی فضل محض
 از غنیمت بیع اربع نفوس خام طور در آمد و خام قوم کما شمس خود را در دست
 و لعل تحسین و ادب و وجه باز گرفتند بکمره بهر حال نفع بامیان و کفر زبان که
 بکمره کوا و در زر و نفع در محال بود قوم فرستادند که کلبه و متوازی بکمره نام
 فتنه در طایفه تحسین و حال خام کور در در کما حد معلوم میرالدین به
 تلبس از قتل و وقوع بلا و فوت و حجاب و تلافی ضابطه در محض نفع نیستند
 بعد رسیدن و اصدان مذکور بهرحه زولید تحسین عالم کما حد معلوم خود را بکمره
 مفصل در محض خود و وقت و حجت الله و بی لعل که محال است
 اعمال خود که در محال است و دست خط و در کمره نام منزه و کشته زلاشت
 کما حد معلوم با مال خسته و کلام بصفه با مال بکمره نفع و میرالدین
 شمس دارند و نقد بر خا که در محض کما حد معلوم و مال و محبت میرالدین و حجت الله
 پس میرالدین است و کما حد معلوم و کما حد معلوم و کما حد معلوم و کما حد معلوم

باز گفت بر حصار کربلا و فتنه و میر بهر ایستاده در غلظت و قبح
 بارش ایام جهان و جهانان صابر است در هوای محرابی که در نوم و خمر عالم
 مولفی خطبه بکلمه است و الله مستور گفت در افق جویس و ادوات نان بار
 بعضی نواب مستطاب عالمیان بر یک لایط است و خطبه و خطبه
 چهار ملک در راهم قدر حال کند از کائنات برین زن و نشت نواب
 قدس القانوی نواب جوینا جلد نوید و راضی است که در این سوره
 میر خجالت بر زمین بکسایان دولت نعم و روزی و خیر و کفر است
 معالمتی است صاحبان و وفور خطی و عارم لکیر است در زمان سلطان
 عالین و در سالان و ملک روم و لایق است بدو جهان و کفر و خجالت
 ملک و عمر و عمر و الله است که کم کم و جیست که در عالم خجالت خطبه
 موقوفه و در کس و روزی و روزی و روزی و روزی و روزی و روزی
 از کمال ملک روم و در حمله محصل آید و ملک روم در حمله
 که خطی و در سال و در سال و در سال و در سال و در سال و در سال
 و در سال و در سال و در سال و در سال و در سال و در سال

عالمه تو بخانه و لا یسره و لا یلهی ن کبیر جمیع مقرر در سر کار و الله اعلم بحکم
حضور روز بعضی رشت در امری که مانع از هم می نمودند و سلاطین و سلاطین
طلب آنها در حاکم و تقسیم می شد و نیز امری که صادر شد که حاکم محرم و ملاک
به بر و ان متعین که می شد و ملاک تقدیر و انچه شد بر طبق حکم که در کار
مقرر جمیع سلاطین و رشت در دستشان نوکاید و ملاک رشت در حاکم آنها
بر حکم ای بر حاکم مقرر و رشت در کار در ملاک و طلب هم می شد
و ملاک سیده و ملاک رشت در حاکم و ملاک مقرر و ملاک رشت در حاکم
از رشت پس از رشت در حاکم و ملاک مقرر و ملاک رشت در حاکم
مقرر و ملاک مقرر که حاکم ملاک ملاک ملاک و ملاک مقرر و ملاک
چون ملاک ملاک و ملاک ملاک و ملاک ملاک و ملاک ملاک و ملاک ملاک
یعنی ملاک ملاک و ملاک ملاک و ملاک ملاک و ملاک ملاک و ملاک ملاک
زار ملاک ملاک و ملاک ملاک و ملاک ملاک و ملاک ملاک و ملاک ملاک
ملاک ملاک و ملاک ملاک و ملاک ملاک و ملاک ملاک و ملاک ملاک
بدان با و ملاک و ملاک ملاک و ملاک ملاک و ملاک ملاک و ملاک ملاک

سند خواهد داد و بعد موفصل خواهد داشت و نه الله اعلم
نما به جلاله و عزه و جلاله و در جانب عا کبریا است ختم
و مهر کلامی الهی کار در آن که خواهد شد خورشیدها که در فتنه و انعام
و ان فی صاعقه در آن و انور به برادر الو فخر و اس امر که در آن
که بعد در الو فخر و اس امر که در آن عا کبریا علی بنی خورشید
با مهر و ان که در الو و در آن عا کبریا عا کبریا و در آن
فتنه است که در آن عا کبریا عا کبریا عا کبریا عا کبریا
الاسم خان در آن عا کبریا عا کبریا عا کبریا عا کبریا
مفوز و عا کبریا عا کبریا عا کبریا عا کبریا عا کبریا
در آن عا کبریا عا کبریا عا کبریا عا کبریا عا کبریا
که در آن عا کبریا عا کبریا عا کبریا عا کبریا عا کبریا
و عا کبریا عا کبریا عا کبریا عا کبریا عا کبریا
که بعد در آن عا کبریا عا کبریا عا کبریا عا کبریا عا کبریا
و عا کبریا عا کبریا عا کبریا عا کبریا عا کبریا

[illegible]

۱۲
و قوله مولانا و ما له من جبر کم ما انفع لعمارت افلاک و اوقال
نابانی و درختان بار
عالمها تا این السطوة عظمی صدر الخلفه الکبر حمله الملک در اقصای
خالد القان میرساند و در سحر کمال است و افش کرا
در غرض باد خیر و صومعه کالد و اوقال و در و نایب و جمیع
که لا سبک و در و صومعه اندر و الوحد و در و طوطی و افش و حصول
تا حد لا نیست و از بهر خانی بنابر بنی خدر و بنی سواد
منوری و صومعه کم سار کاف و در کشته و احاطت بنی و حق کم
صومعه کاف و در کشته و در و در کاف و در کاف و در کاف
شد و بنی و در و در کاف و در و بنی و در کاف و در کاف
و در و در کاف و در کاف و در کاف و در کاف و در کاف
رو و در کاف و در کاف و در کاف و در کاف و در کاف
در کاف و در کاف و در کاف و در کاف و در کاف
کم و در کاف و در کاف و در کاف و در کاف و در کاف

کلاه کلاه روضی که نموده علی کیش از بنر فصدور
بر کامها جان ایوب و بولا و صورتها و در هر صورت
حرفه کلاه مکرر و لایق خسته و هدر نه و کلاه باله و لایق موی الدیمیان آمد
و فرزان خود در روضی ماند و کلاه خسته و لایق عدوات
نخستیم عفت و ختم کلاه اطاعت و انقیاد در مدینه ف مدینه عا
استعانت با فقر کلاه عرض داشت جمعیت کالی اولون خود
صورت و روضی تو که خسته و لایق جالب و روضی که علی کلاه
و حله کلاه که لایق و غیره که مشب و مشب و مشب و مشب و مشب و مشب
رحمان و امان که لایق و روضی که در میان داشت حکم
الافس و طبع استعانت و لایق در روضی که لایق تشخیص
محال و روضی که لایق و فقر و لایق که لایق و فقر و لایق
تحقیق محال و روضی که لایق و فقر و لایق که لایق و فقر و لایق
محال و روضی که لایق و فقر و لایق که لایق و فقر و لایق
در روضی که لایق و فقر و لایق که لایق و فقر و لایق

حوالہ شد مطابق ان جلد فروری روز الاحد لفظ لفظ اور احوال
 کاغذ محال با یکدیگر است در ۳۰ هزار است و در ۳۰
 در احوال است و در ۳۰ بار یکدیگر است و در ۳۰ بار
 معین نموده اول در ۳۰ بار یکدیگر است و در ۳۰ بار
 شد اندک و در ۳۰ بار یکدیگر است و در ۳۰ بار
 بر ۳۰ بار یکدیگر است و در ۳۰ بار یکدیگر است و در ۳۰ بار
 جدا الف و اول در ۳۰ بار یکدیگر است و در ۳۰ بار
 متوجه شد که در ۳۰ بار یکدیگر است و در ۳۰ بار
 با و معنی بود و در ۳۰ بار یکدیگر است و در ۳۰ بار
 موی است و در ۳۰ بار یکدیگر است و در ۳۰ بار
 و در ۳۰ بار یکدیگر است و در ۳۰ بار
 و در ۳۰ بار یکدیگر است و در ۳۰ بار
 و در ۳۰ بار یکدیگر است و در ۳۰ بار
 و در ۳۰ بار یکدیگر است و در ۳۰ بار

هو العنقی

نموده و بسبب عفت خامر و نوم مکرور و زینت در صدوار
که عاقلان خود و مصلحتی فرمودند و محبت نمودند که مصلحت نیست
که در آنرا هیچ شایسته و لایق و غیره که بعد از غرض محض مقرر شد که اگر
نمیخواهد غرض از آنجا که نیست
عوض نوبت
عالمها تا آنکه سطر العظیم و ضد اختلاف که ای حاکم الملک در تمام
فراوانی که در آن سرب که در هر یک از آن و در آن و در آن
بسیار فی مصلحت آن و در آن که در هر یک از آن و در آن و در آن
و شایسته که در آن مقرر شد و در آن که در هر یک از آن و در آن
با آنکه در هر یک از آن و در آن که در هر یک از آن و در آن
نمیخواهد غرض از آنجا که نیست و در آن که در هر یک از آن و در آن
نمیخواهد غرض از آنجا که نیست و در آن که در هر یک از آن و در آن
با آنکه در هر یک از آن و در آن که در هر یک از آن و در آن
نمیخواهد غرض از آنجا که نیست و در آن که در هر یک از آن و در آن
با آنکه در هر یک از آن و در آن که در هر یک از آن و در آن

اگر چه نباید که توقع نباید و عذر میسر است در میان ما نزد تحقیق نفقه سرشته آن
 باکم و کاست بدست میسر است و قانونی است درست کرده بی او و کبر و بان
 مقرب آنکه محض آنکه گوید و در مال و عجب بنام و بجز منصفه و از آنکه که معامله
 تحصیل از نشان زمره میسر است و در مطالبه هر چیز معامله نوار که غیر از نصیب
 در وقت آن که تعلق بدو بان و او بر اسم بیعه خدمت در وقت تحصیل
 در وجهی مذکور به غیر الدخیر بن نکو نور که بیست ده اندر و در تحصیل نفقه
 بخلاف عام و اصاب خسته سرشته با نوار و بی مریون که با بیع و در آنکه
 باقی دست نفقه بدفعه و باینکه بنده و حاجت تعلق و والد است نه حکم است
 خواهد گذشت و با اینکه به میر محمد و در فقیر در حلاله نفقه و از آنکه که تحصیل
 محصله نیز به تعلق نفقه موم الدخیر گفت که اگر عقد تحصیل بی مذکور و ارف
 آئینه مولای حلال و در نفقه نیست نه بدید و مقور و نفق حاکم مومضایقه
 ندانند که موم الدخیر که نفق نیست نه بدید و حاکم مومضایقه با مقور که که که که
 قباله و در نفق و لا نیست نه لا از آنکه که حال بکار نیست و نکشته و در نفق
 معامله مریون عقد نیست نیست آن که مومضایقه در آنکه و در آنکه که بی نفق و نفق

[illegible]

مجالس

که اهلان جوانان زمره نور و محاسن جایگزینش می شود و در پیشگاه
که در فلسفه درگاه دریا ضبط جایگزین با جان و غیره پیش نور و یافتنه از محاسن
صالحان و در همه خاستگاه از انوار و درگاه محاسن و در پیشگاه نور و در پیشگاه
جوانان و در پیشگاه نور و درگاه از انوار و درگاه محاسن و در پیشگاه نور و در پیشگاه
مقدار بر طبع از انوار و درگاه محاسن و در پیشگاه نور و در پیشگاه
عاجایان و درگاه محاسن و در پیشگاه نور و در پیشگاه
بعضی از انوار و درگاه محاسن و در پیشگاه نور و در پیشگاه
از انوار و درگاه محاسن و در پیشگاه نور و در پیشگاه
میرا که در محاسن و درگاه محاسن و در پیشگاه نور و در پیشگاه
فلسفه از انوار و درگاه محاسن و در پیشگاه نور و در پیشگاه
این محاسن و درگاه محاسن و در پیشگاه نور و در پیشگاه
زبان و درگاه محاسن و در پیشگاه نور و در پیشگاه
محاسن و درگاه محاسن و در پیشگاه نور و در پیشگاه
محکمان از انوار و درگاه محاسن و در پیشگاه نور و در پیشگاه

آفتاب و طالع تان باد
معرض نور مستطاب عالمنا باب

رکاب حضرت العظمیٰ حضرت احمد بن محمد بن علی و جملة الملک در راه طمان قدره ان
خدا بجان میرزا نیکو ارور بر طرف بانی لاریه اراهم خن منجمه
منجمه شهر ارور کفا بداشت خود مو اجبت و داشت رفته بر سر انکار حکم
جهانک و شرف صدور و مالک بجان نده در کاه ملک انکار مستطاب حکم
ارفع ممالک و حق و صدق و لا مستطاب لدمه مهر خود و روح حب حکم
لما حسن ما حق که در ک طوار بر با عالم و عالمان تمام و لا ما کند بوسه
موصوفات رند مستطاب حکم بر ممالک و احکام قدسه که منس لای در باب
و علم در طرف مهر با حال در ما حمله حکم که در و رفته مهر وطن که در ملک
و لا در و حمله محض لاک و در و رفته و عا رالیه در و رفته که در و رفته و عا
حاکم مومنی الله تعالی رند و عالم رالیه بادر لیس در و رفته و در و رفته که در و رفته
و حاکم لیس با نقا معطاب و مرقع و صدقه و موافق لکاکه حال و حال لیس
معا لیس با لیس که در و رفته و رفته و رفته و رفته و رفته و رفته و رفته و رفته
بوجه حکم و لا در و رفته و رفته و رفته و رفته و رفته و رفته و رفته و رفته

حکم که در و رفته و رفته و رفته و رفته و رفته و رفته و رفته و رفته

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و خنده و مساف کف مال و نفع و اعد که هر کس که در این دنیا
بفرموده می یابد و در آن که هر کس که در این دنیا
مرد و زن و بچه و هر چه باشد در آن دنیا
همه را به نفع و نسیب و نفع و نسیب و نفع و نسیب
با دار اقبال و نسیب و نسیب و نسیب و نسیب
مخلصان با نفع و نسیب و نسیب و نسیب و نسیب
بهر روز است و هر چه می یابد و هر چه می یابد
جای ظهور و نسیب و نسیب و نسیب و نسیب
لاست ما به نفع و نسیب و نسیب و نسیب و نسیب
و هر چه می یابد و هر چه می یابد و هر چه می یابد
در این عالم و هر چه می یابد و هر چه می یابد
و هر چه می یابد و هر چه می یابد و هر چه می یابد
منزه از نسیب و نسیب و نسیب و نسیب و نسیب
با نفع و نسیب و نسیب و نسیب و نسیب

دل مدارج اقصیٰ کما و توفیق که تا زمان در یافت موصلت و انوار البیوت که بهین ارزو
 شتاقان سبک نظر و قیام محبت نمایم بد که ملاقات روحانی و کماله با
 سبک خاطر و سستی و خایر را سرور و متبع میساخته بختند ایام نشی و ایم باد
 رفعت و نهورد دستکاه و شجاعت و جلد و دست اندازنده معنویه
 شمول عواطف ذات بجانی باشند بعد اظهار مراتب شوق مشکوف باد
 نه در نیول از روی وقایع حضور لامع النور بطور بیست که از درگاه آسمان جاده
 بخلیل غنایات خردانه و تفریف تفقدات باد و نیامانه و صدی ذات
 و یکصد سوار بان رفعت بنانه اضافه محبت گشته از استماع این غزوه
 و حمت آنر خاطر تو در دماثر و بیعت کردید از تقدیر آنگاه اینغنی ربان رفعت
 و شجاعت دستکاه مبارک گرداناد و روز بروز در راه حق
 کما و ترصد که تا زمان ملاقات مرت سگات نمکانش احوال عاقبت
 اشغال اتمه ج خاطر را بخت شوند ایام یکجام باد
 خدمت نواست خطاب صا القاب مهم بان قدردان بعد از عرض نیاز و ارزو
 ملازمت اکبر السعادت عرض میدارد که از استماع نوید بر ابا امید

الحمد لله رب العالمین

در خدمت

نثر لطف آوردن انهر بان قدر روان همنان فرخی و فرخندی بلبلش کز غفر آفرینش
جهان و جهان بان انقدر صحبت و نشاد مانی و مسرت و کامرانی دست داد و کشید از آن
بحرف صوت جبارت و سخن سرای استعارات بگذارش در غمی آید از آن
کار ساحتی نفعی و کرم نامتنهای خود بعد مسافت را بغرب جور مبدل گرداند
امیدوار است که با سر به اوقات بفرستد نرفت کرد و بر خور در غایت
به نیابت غیر در نشکر طغیان قیام دارد و چنانکه سعادت اندوز ملازمت خواهد
کردید از آنجا که بر خور در مذکور در نشکر فتح رهبری اندر نشست از غمت خاطر
همیشه تضرع بود احوال از نثر لطف آوردن انهر بان قدر روان تقویت تمام
دست داده همه جهت مشمول عناایت میسند و مورد توجه است به کشته
در ظل عاطفت محبت خواهد بود افتاب اقبال تابان باد

رفت و محبت بنا به خلعت و مواللات و مکلفه و مملو
در حفظ الهی بوده کامیاب مطالب نشاند بعد از توفیق بوسه بدو مانند گلستان
موردت و در دین مرسد مسرت بنیاد در هنگام و فو زنت و شمول انساب
رسید چون از منتهای نسیم محبت و اخلاص فاح و از فی وی آن تمام

نوود و اختصاص راجع بود و ماغ دل دوستی منزل معطر و مستم خطر نوود و ذخایر معبر که درید
 آنچه از سعی و تقید خود در سر انجام امور متعلقه دوستدار است ارقام یافته بود و موجب
 از و یاد مواد نمودت گشت بعضی که مقتضای ر رابطه قدیم در اینجا مستطاب فقیر
 بر گونه لوازم بی از کما منته فوه فاعیل خواهند آورد و پوشته احوال عافیه است حال وطن
 نخل مواطر را سرور و متبع خواهند داشت و بعضی مقدمات که پیش ازین و الله دست
 جمله ملک در راه مهمام معروض داشته جواب آن را حاصل نموده خواهند فرستاد ایام بکام
 الله تعالی ذاک نموده منغات وزارت و صلی مرتبت است
 و عوالم منزلت خان عالیشان ملاذ مجبان را همواره بر سر خدمت و کامرانی
 تمکن داشت که کامیاب مستطاب دارین در راه بعد از از ادعیه و اذیه و اشنیه از کما منته
 رای تو و اقتصا مس که دانند که چون نوبت است می در سر انجام کارهای فقیر مندر است
 احتیاج فرستادن و کسب بدربار جهاندار نبوده لیکن برای بودن حاضر نیست
 و یاد و لون امور موجوده نوشت زبانی را بوجاهت در بار مستطاب معروض نموده فرستاده
 جنگام در اینجا رسیده مجری حاضر بوده مستطاب معروض را بیا و تفریط
 خواهند داد بعضی که مقتضای روابط آنها و هر گونه تعقیبات کاری در سر انجام آن مندر است

خواهر گشت ابا غم خویش و فطام مدام بادر
تا بدارت ربانی و غنا بابت حضرت خاقانی بهشت قرین حال خسته آمل
رفت و عوالی بنه در رفعت و محالی در کفاه ملاذ مجبان بالعبدار اظهرا
مرتبش شناق ملحق است آیت که مافوق بران متصور نیست مشهور و خبر نیست
کرد انبیه می آید در ستان زلزله ن خوق را که از دل بدل بر تو اندازد رست
از جان بجان بر تو اندازد ببارت زلکین و استعارات دل نشین منصفه مان
نمی تواند آرد و حدیث ما بزبان قلم نباید در است از انجا که اطفال
حرارت حرمان در زلزله از مفاوضات یکبارگی نیست ترصد که حاصل ملقات
بجست آیت که میبایدی طریقت بارقام رفایم و دوا که نه لکھی ملقات روحا
و مکالمه زبانه است سرست افزون دل تمام و منزل می شنود بشارت ابا
وایم باد سباده محبت و خصوصیت و کفاه همواره مورد و ارجم
با دست اهی بوده و مقصود اهرام بایستند بعد از شرح خوق بوشیده غاند مکتوب نمود
اسلوب که حسب الامر رفع القدر در قسم زده ملک نمود و ملک کرد و زده
رسید و نوم بود که همه نامه حوالی مبر علل الدوله مرحوم که در مکالمه من مملکت

و ملده بنما و ارجح است از بابت حصه که در آن وراد و دانش ما افراد و محقق
 و از زمان و کبر حویلی مرهور که بغیر طبع حب الله جلجل القدر از مرکردی و از آن
 مثلاً از البیه نوب انبده فرستاده بود که گفت ان معروض بجناب مقتضی
 ابوعلی فدر ترف صدور یافت که از جمله و از آن حویلی مسطور غرضی که در در احکام
 شاه جهان باد و در دار السلطنه لاهور اندک اسمی آنها تحقیق نموده که
 که جهت حصول هبه نامه تصدیق ان اکنه امر مریع القدر صادر کرد و ویس
 و صبه های میرانو و فاضل و میر محمد شفیع و میرزا علی و والدۀ های میر محمد
 و میر محمد صالح و غیره را که در جهان کمر انداخته است اخذ هبه نامه حصه نشان
 بدست آورده ارسال دارد و ازین فرقی بعضی اسمی که ضعیف اند از والدین
 و بی آنها بول بنده بکیر و رفعت و عوالتی بنما بغیر مطابق امر جلجل القدر فرد
 اسمی و از میرزا الدوله که در شاه جهان آباد و لاهور اند از مرکردی و غیره
 نوشت فرستاد و جماعه که در جهان کمر اندک سعادت و رفعت محمد نادی
 نائب بخشی نزد آنها فرستاده اسنادهای هبه نامه نموده والدۀ محمد صالح و والدۀ
 میر محمد ناصر و والدۀ میر الوتر اب و صبه های امیر احمد مرحوم و میران میر محمد

و صمدی او قول را بمعنی کرد و بدو پس بر آن و صمدی می بر الوافا خبر که صمدی از خبر نبرد
باب راضی نشد و اند و میر محمد را خبر که وصی آنها بوده و خوش نشد
بفصل که بمعنی را برضی عالی خواهد رسد اندام کام یار
سبادت و عوالی بنامه محبت و خصوصیت آنها همواره مورد احترام
بوده و بعضی اهرام باشند بعد از تخرج توفی بوفت شده مانند مکتوب نو و اسلحه
که حبیب الله مر فیه القدر که گشته بود و در رسیده مر فوم بود که مکمل حوائی علی
باب میر علی و الدوله مر حوم در بلده تیار و بلده سبلی و اقصیه سبلی و اقصیه
در نیم مر حوم مذکور سبادت بنامه محبت و حبسینی و میر علی پس بر آن مر حوم مذکور
برضا و غیبت حمصه خود را بیکش سرکار عالی نموده اند حمصه و از زمان و مکرمه و حاکم
مکرمه سرکار میمنت انا تعلق گرفته چون خوبی مر نور برای نگاهداشتن اسباب
کار خجالت در بلده مر نور مطلق است امر حلیل القدر صرف نفاذ یافت که قف و ازان
نیز بر رابره که راضی شوند خواهد بقیعت خواهد بعنوان بیکش راضی نموده همه مامدان
بوقایت و میر کدای میگویند که آنها را رضا مند سازد سبادت و عوالی بنامه اندر
باب بقوا نمیکند که لازم بود و میر کدای گفت و منت را الله و مر نور کیش بنامه

حصه خود را نوشته و از نو برای حصه و از نان و دیگر کدائی مد کون خطا بنمود که بعضی
 از آنها در این استند و آنها که نیستند بفرمانده تختیا که بخت است آنها که مد کدائی مرقوم
 بر افراد حسب را که نوشته و او را صحت نامه بطور و رسیده شده است از آن
 واضح خواهد کرد و در امام الکام مال سبادت و عوالتی نباه
 محبت و خصوصیت و نگاه همواره مورد و محترم است و بوده مقرر علم
 باشد بعد از شرح فوقی نوشته شده که نامد مکتوبی که فرستاده بود و در رسیده
 نوشته بود که در بنویس موضوع بار با مکان جناب عالمیان کائنات
 که کائنات قبول و کلامی سرکار مباحث انار که فقر و در آوردی ز رو اجابت
 و بطریق امور فروع القدر بعد از عامل محال خالصه و الا نسخه بود و از جناب عالی با اقام
 رو در عمل و غیره عاملانی موقوف نشد و سرشت که کاغذ کائنات مرقوم از جانب
 عنده عمل محال خالصه تصدیق و کلامی سرکار مباحث انار که فقر و در آوردی ز رو اجابت
 صا در رسیده که فقر کاغذ مذکور را در دست نموده جناب عالمیان کائنات
 موصول دارد که مطابق آن بنویسند و حصول در زمانی بجهان ابد و عوالتی نباه
 مقرر کائنات مذکور را مطابق حسب الامر عالی که در باب بنویسند آن کرامت

در دو مافیه بود بر فرد ذیل و غیره علان که محال مکنور احوال از حجاب لغت محال
مفکر شسته حواله نموده و آنها را غنجد محال فرجوره در اینجا رسیده اند
از حجاب عالمیان باب بانها آنگاه بدو که کاغذ بنی و لاهی محال
مجموعه مقصدان سرکار عالی رسد انداز نام حکام مابو
الیه لعل و انت فرجده صفات وزارت عالی پناه اکتب و عیالی
در کجا و اعصاب و دوستان را همواره تمول الطاف خویش داشته
که صاحب مطالب ایشان در ادعای در اظهار اشتیاق در یافت
ملاقات بخت امان که مافوق بران مصور نیست منتهی و غیره فرجوره
می اندیشه انفع که فرجده ملک محبت سلاک شده بود و در این
زمان جبهه وصول افزون شد چون منتهی بر حریف این بود و این
خطر گردید در باب ناکید وصول زربانی محال که پیش ازین صورت نکند
به قبول و کلامی سرکار منتهی اما بعد از این مرفوع بود اعصاب و انفع منتهی
کار سرکار عالی را سعادتی خود را که شسته در مافوق وصول زربانی طریق
اطهار خواجسته بداند منتهی و کلامی میماند اما هر کوسه و کوشش که منتهی

مبنی بر آنکه من فوه منصفه طور می آید و در سنی مفضی آن است که بازماند
 بافتاح ابواب مکانات مسمور و منتهج می باشد و امام است
 و ایاماد الله تعالی ذات سنوده صفات

و عوالی مرتب است نهامت و است مملکت خان عالیشان ملا و محار
 همواره مشمول الطاف بی انتاف خویش داشته که کامیاب
 مطالب السائق دارد و بعد اظهار اشتیاق در یافت ملاقات
 بجهت امان که مافوق بران مصورت است مشهور و فخر منسوب گردانند
 منصفه انفسه که حسب الامر فریب القدر رقم بدو بخامنه نمود و شهادت
 نمود در حسن از منته حوره وصول گردیده قلم بود که در بخلا موصوفین بارگاه
 جناب عالیشان گفت که بعد از تمامه دار موقوفی تمامه موقوفی و بی
 از جای که محل مکان کرده بود و غیر حاضر شد امر حلیل القدر منصرف شد و زیور
 که قهر محمد الله مبرور و فزازی اعشار نموده و لعل او را فکند و چون
 مولی الله درجه است که مکر حوبی دارد و مصلحتش در اینجا است و حسب احضار
 او نامشایسته باکت در نماید ملاقات پس از این حکایت شده سادت و قوتگاه

میر محمد باوی نائب انکلا و الاحبابا هر نمود که بعد از الدمه نور غیر
خبر شده و چون احوال ظاهر سخت که مومی الدمه همراه بواران
که طلب او از احباب عالمها نائب مبعوث گشته بودند و
نکر طوفان گردیده از محبت و کمال بعد الدمه مردم را فدا کرده
و برای احضار نشی متعلقان او تا که در فتنه امام محبت و آن زمانی ملازم
الدمه بکادانت ستوده صفات محبت و عوالی مرتب
مستقیم و آنست که در خان عالیشان ملا و محبان را همواره
مشمول الطاف الکاف خویش داشته که مایاب مطالب ایشان
دار و بعد از اظهار اشتیاق در یافت ملاقات بجهت آیات که با حق
بر آن مصور نمیشد و ضمیر میگردانند مفاوضه کرامی که حب الله
عالی رفته در تمام مواجرات شامه بود در حسن از منته صبره و وصول
که در کوفت بود که از روی عواذ حب که هر که عرض باریا که حقان حجاب
عالمها نائب گفت که که ای ولد شیخ بدو کن کوه حکم نور عرف
سری محل ظاهر نمود که نمیر و بدر کلال من را البه باب کند خور و طاج مسجد

در مثل شجاع سخته و در ایام خاننوره اکثر مردم در اینجا فاتحه میخوانند و تسبیح و دهم
ماه محرم کنند مذکور از صبح تا دو بهر و چهار که هر بی روز متحرک بود و بارز دهم ماه مذکور
که کنند مرقوم را شستند باز نیمه در حرکت آمد چنانچه گمانشست در روزه اینجا و دیگر علامه و
فعله نیز همین قسم اظهار نمودند امر رفیع القدر صادر شد که فقیر کیفیت را گفته
تخلیق نموده بر کفار و ملل و افریقها از کدای مذکور و عمله و فعله اینجا که تحقیق نموده ظاهر
نمودند که در الواقع کنند مذکور است پنج دهم ماه محرم از صبح تا دو بهر و چهار که هر بی
در حرکت بوده و صبح آن نیز که کنند مرقوم را شستند باز سستی در حرکت آمد
چنانچه اکثری از سکنه شهر نیز اظهار این معنی نمودند ایام محبت و لذت و ایام باد
بنفقه انیفه که حب الله و حبیل القدر در قسم پذیر خامه اینجا و تمام شده بود
در حسن از منتهی جبهه وصول از فرشت مرقوم بود که از روی واقعه تمانه سلامت بفرست
بار یا فکشان خباب عالمیاب رسید که سید بعد از شبح افضل دار و روزه نواره
تا مکید نموده که باروت و کوب و غیره آلات خجاک بالای نواره موجود باشد که
بهنگام زود و کجا را دید موی البیضاء نمود که بخوبی مصالح بالای کشتیها موجود است و
شراب و باروت نهال از جهات گوناگون رسیده امر رفیع القدر صادر شد که فقیر بر سر باروت

[illegible]

[illegible]

صوبه مذکور در ازبکستان از جهت رعایای برکنات مرقومه آوایی مالواجب و تردد در راحت
تواند پرداخت نماید و قسم پذیر خامه نهاد و سبک کرد که پیشکاران تا کید رود که هرگاه
مذکور تقدیر تمام بر نگارند که دست فعدی و تصرف از برکنات مذبوره کوناه سازد
که رعایای آنجا طریقه جمع نزد در راحت و آوایی مالواجب از قرار واقع بر وقت نموده باشند
ایام محبت و نشاط مدام باد

عزالی مرتب است و عالی منزلت خانوالد نشان ملاذ جهان اقتضای دوستمان
را اعمواره مشمول الطاف خویش دانسته کامیاب مطالب دارین داراد
بعد از دعوات و انبات و تحیات از کلمات منبوه و غیر منسب که در اندک در نیول
از نوشتن مشغول شمع برکت الله نایب دیوانه صوبه او دیب ظاهر شده
که در این لایحه بعد از رسیدن از حوزل برکنه کاسه سوره مسبلی از محصول
برکنه مذکور متصرف گشته با رفقای خود در برکنه منو لک متعلقه بکلیه کلی سکونت
در زبده از آنجا که در برکنه کاسه سوره ناخت و تاراج می نمایند و اینجاست فقره
رعایا و برهمی وصول مالواجب برکنه مذکور می گردد و در صورت بدون دستگیر
شدن معتمد مذکور و رفقای او نمیدانست برکنه مذبور از قرار واقع نموده باشند

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و خوانی و زینت نهامت و لث منزلت خان عالیشان مملو و مجید را همواره
منتهول الطاف فی الکاف خویش داشتند که بباب مطالعات این داراد
بعد از اظهار اشتیاق ملاقات بهجت آيات که مافوق بران تصور نیست منتهو
ضمیمه کرد و اندک از اسباب حاج مرفه مرت افروای مقرر شدن حد
و قباله کفاری صوره با نصاب خدمت شخصی کوی اثر کلاه خلافت جمانا
بکمال غایت و الطاف اخروانی با مملو و مجیدان الواح اسباب و خورق فشانم
منزلت و نواکامی دست داده الله تعالی و مبارک اسمعه را مملو و دوستان
و جمیع خواهران کنکات نجسته و مبارک کرد و ارفع این مدارج
اعلی و مرتب انصه الکرمات کناف و ایا بهجت مدام باو
بخشید تواریب مطاب صیقل القاب معرمان فردوان بعد از عرض دراز
ملازمت کثیر السعادت صوفیه در و که اسباب از خال فندان حاصل
همینه متوازه ازین مکملای جسمانی در و معیت آباد و روحیه کویچه مدد خشم
و الم کای طرف طرازه نافیه که در بنصب فوق الاطرافت جبر و غلبه ازین
مستبعد بل از نوع محال نیست لکن چون ظهور این امر تا کبر و صلح با ندیم بر عمار

انهم و بعد از ان بوی تنبیل لازم است تا خبر این در اولاد و اراسته و بكون
 بنمايد نوع از غنیمت پس از چند دانش ان امیر را قدر خوان
 ان است که نظر بر نبات ان و ابر بر رفو و فطر لازم العصور کرده و خود
 خوانی و خانی پس بنسبت نموده ملک بر رضای السلام فرمود
 اسسه ضمیر را غنا و نفع در حد دل مکرر مانده باشند ان باب که در و دولت
 با امان و در حیرت ان باد کنش در دولت و اطفال
 حدیقه انانی و امال امارت و امال است منزلت خاخاله انانی
 ملا و مجانبان بگویند بر شجاعت سخاوت افضال نامه نهایی و مطران
 مطران عنایت بی با بال حضرت شهنشاهی سر سزاوت و اب باور
 بعد از اظهار اشتیاقی در یافت مواصلت که هر گشت که در خطه شرح
 ان و بیان بیرون است قشوه ضمیر عطف است تصویر که در خطه شرح
 رد و در خامه مواخات تمامه شده بود و خطه شرح که فلان و فلان
 است در ان که فلان معمول فلان معلوم حکله رفان که لعنت جرم
 مال و خست سرکار و اللام در ان معلوم انها که سر امم

سید محمد خاں درویش خوار

[illegible]

مها را جمع در سراسر عالم بواجب نواح نواح و نواح
که باقی نواح عالم را تمام کرده اند که هر یک از این نواح
که مجموع این نواح است و مجموع این نواح را نواح
و نواح را نواح و نواح را نواح و نواح را نواح
که این نواح را نواح و نواح را نواح و نواح را نواح
در این نواح که نواح را نواح و نواح را نواح و نواح را نواح
در این نواح که نواح را نواح و نواح را نواح و نواح را نواح
نواح را نواح و نواح را نواح و نواح را نواح و نواح را نواح
که این نواح را نواح و نواح را نواح و نواح را نواح و نواح را نواح
از این نواح که نواح را نواح و نواح را نواح و نواح را نواح
نواح را نواح و نواح را نواح و نواح را نواح و نواح را نواح
و این نواح را نواح و نواح را نواح و نواح را نواح و نواح را نواح

[illegible]

[illegible]

لایم کلام ال
 فعدر علی بنیه انتم وحوالی وکنهه انقضای الحمان
 هم ملک ودر حفظ وحرکت است ایوب چون لفظ طالب در این فایز وکامیاب است
 جوهر لفظ را تعلق مطلق است آیت مشهور غیر نفوذ پذیر گفته اند که در و در حال است
 و قایم نهانه را لفظ ما به ظاهر است در بعضی رسد لفظ اینجا فرستاده قایم است
 با تعلق کور است و در ملک و لفظ است در بر لفظ و سر نورش است در لفظ
 حکم این لفظ را بر بندن بعضی عاقلان را میباید عیناً تحریر باشد و در قایم
 نیز بخش نور بخوبی نور نور است و بالعبارت یکصد و پنجاه نور نور و صد نور
 بند و نور است و پنجاه نور نور و نور ملزم را و الا یکصد و پنجاه نور نور و نور نور
 نور این لفظ یعنی لفظ و محبت نور بر هم در اینجا است چنان دفع دفع
 معنی آن و محقق است و محاسن نهانه نور نور و لفظ بنیه تعلقه اولی الامر
 آنست که هر موفوف و کوشش حمد که بر لفظ معنی را که کوشش در تنبیه
 و متعادل گفته و در حفظ و حرکت نهانه حاکم است و لفظ بر لفظ لفظ لفظ
 لفظ ال
 مکتوب است که در حجب اللمر رفع القدر که لفظ
 رسیدم قوم بود که در نور بسیار لفظ است و هر که در نور بسیار لفظ است

کعبه بنین نام اوایل تعلیم و بقید آمدن و خصلت نمود و نورفع القدر
شرف نظامی و غیره هم در خدمت ملوک و سلاطین میگذرانید و در این
خصلت که در سالهای این مابین در وقت اویش بقید آمدن و در کوم
تحقیق خود ظاهر بود و این نیست و غیر از این در این وقت ظاهر بود و در
در خدمت صاحب خانه و الله اعلم و الله اعلم و الله اعلم و الله اعلم

که در خدمت نولام که ماحجاب
کاشن و در این وقت و در این وقت و در این وقت و در این وقت
صاحبان امور و در این وقت و در این وقت و در این وقت و در این وقت
مورد اطلاع و در این وقت و در این وقت و در این وقت و در این وقت
فرط الطاف است و در این وقت و در این وقت و در این وقت و در این وقت
و در این وقت و در این وقت و در این وقت و در این وقت و در این وقت
انچه موضوع قبول در این وقت و در این وقت و در این وقت و در این وقت
و در این وقت و در این وقت و در این وقت و در این وقت و در این وقت
در این وقت و در این وقت و در این وقت و در این وقت و در این وقت
در این وقت و در این وقت و در این وقت و در این وقت و در این وقت

در این وقت

بانهما فرستاده و سر او را نشان شد در زیر فرستاده لیکن تحقیق نخل بر کنهات
حکله مخصوص آید و در برودان و هوای مان رخوردار طاهر است و گفت نخل
حکله بسیار بجای و وجود این همه نخل در آن حال هیچ معلوم نمیشد که در
و این مطابق وقت نخل در می آید مانند قمر مسلح در حرا این بجای موجود است
و در محال متعلقه حکله همانکه در روایت مطابق است موصوف و حصول در می آید لیکن
معامله محال با بانی نوازده نواست که با منسی بسیار است و لغت به معنی
تعلقه بسیار است و هر چند برای اندوختن آن عمر را الله ناکند
اصلاً ناکند و نخل در محال مقرر از قرار واقعی نبود و لهذا تحقیق باین جور قرار
نوشته شده یعنی که عوض ها خواهند شد

بر خور و از محبوبان خوزه کونوالی واقعه مله همانکه در عمل امیر الامرای
مفقور و من ریخ خوراک می یافتند در عمل اما در شبه ابراهیم خان گمش
ده انار لکوی و دو نیمه انار روغن زرد و یک و نیم انار تلخ و یک انار
همه مغرور و در حالت جبری نمی باشد و چون در انار خانه به کار و الله شایسته
من غله از آنکه به دست و چهارمین بخت و شش من تمام هر دو در یک میرود و چوبانی

که چیزی نصیحتی فوق مبارک از سخن خانه مقرر شود و بعد از نوشتن مقرر شود که آن را
 از سخن را عوض عارض است و موجب که امر فایده القدر صادر شود و بر آن اطلاع
 دهند که مطالبی آن عمل می آید
 بر خور و از آن بخواهد حسب الامر

جلال القدر نوشته رفت بنامه خواجسته محمد نور که در باب روائه سخن ساد
 بنامه میر عبد الله رخور و از موجب که امر عبد الله جمعیت نواری برای کتب
 نه نامه سلیست و در و یافته در آن مندرج است که تمام مباحث این آن
 نامه را غیر نموده عوض او و کوی رخور نماید از آنجا که تمام مباحث و در دست
 معاملات و روروی از موجب از روروی می رود و در آن خدمت امینت محکم که در روروی
 مرقوم رفت بنامه احمد یک که منصب است و استی ذات سر فرار است
 و از شخصت نصیحتی و کار وانی او آن رخور و از واقف انداخته و در دست
 مقرر نموده آن رخور و از سمعین را عوض عارض است

رخور و از روروی حسب الامر وضع القدر نوشته بادت و وزارت بنامه میر محمد
 عز در باب صراط و امانت که در کتب آن اموال فاضلی میر محمد و فاضل
 محمد غنی است باب میر محمد را الله رسیده محمد غنی است که در روروی

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بنو کاهل و چمن در لایه کاهل در بره غیر ناک مندر
تیر و منحل است در خدای مکرر از خیر است ناک مندر در بره غیر ناک مندر
نوفس عا بنرند و منحل است در لایه کاهل در بره غیر ناک مندر
زحید در مکرر و منحل است در لایه کاهل در بره غیر ناک مندر
حکایت مندر در لایه کاهل در بره غیر ناک مندر
و مندر در لایه کاهل در بره غیر ناک مندر
بعد از مندر در لایه کاهل در بره غیر ناک مندر
معلوم است که مندر در لایه کاهل در بره غیر ناک مندر
عینه مندر در لایه کاهل در بره غیر ناک مندر
و مندر در لایه کاهل در بره غیر ناک مندر
معلوم است که مندر در لایه کاهل در بره غیر ناک مندر
عینه مندر در لایه کاهل در بره غیر ناک مندر
و مندر در لایه کاهل در بره غیر ناک مندر
معلوم است که مندر در لایه کاهل در بره غیر ناک مندر
عینه مندر در لایه کاهل در بره غیر ناک مندر

در اکثر محال اعمال از جناب علی یقین شد و تعرض محال بمحصل ضروری
گشت و محال برای نزد و نسبت بر کنایات حکما و کتب و غیره در امرها و فقیر
صدا گشته فقر اندر باب از مراجع معذرت صحت اندیشه تمام در این محال
مان بر خوردار نوشته شده باید که امر است را مفصل معوض بار یافتن
جناب علی عالمیان ماب کرد از مذکور مع تمام نماید و بند و نسبت محال موقوف
نیز معذرتان و کلامی سرکار میمن اما متعلق کرد که خط فقر از مجموع جمع نمود
بر خوردار در باب نخواه جا که شما هست و محالی نه است که خان
که فقر و محال در خوردار در خوردار محال نه فاعل و کلمات بر خوردار
نوشته که آن بر خوردار فرستاده شده باید در جمله محال موقوف محال
خاست از الله محال نه بنده معوض علی را بنده معذرت است از الله
موقوف معذرت بنده موقوف تفصیل محال موقوفی که محال که خود بخوابد
فرستاده محال بر بیده از خوردار محال نه دفتر خاست محال
موقوف در پایا نوشته اند نوشته میگویم محال بر خوردار محال که خاست از الله
نمی نمایند نخواه از نفع الکمال موقوف علی بنده محال

[illegible]

[illegible]

بگویند که از روی وقایع نهایی ظاهر است و هر چه در لغت معقول است
که در این علم است اینها ظاهر غفله در غیر محو هر کس که یک پند ز من تعلی و مع
تقدیر تمام غفله جو غفله بر فرار است و در این علم نیز بعضی به چه را و از این
جو این دو نه تا مقدار از این اتفاق است اما هر چه می گویند و واقع نمی شود
از این که ما می دانیم مسئله است اما هر چه را که ما می دانیم سر است که هر چه را که می دانیم
در این جهان فضا اینها را که می دانیم که در فضا می دانیم که در فضا می دانیم که در فضا می دانیم
که اینها ما می دانیم که در فضا می دانیم که در فضا می دانیم که در فضا می دانیم که در فضا می دانیم
نیز که یک سید است که در فضا می دانیم که در فضا می دانیم که در فضا می دانیم که در فضا می دانیم
فوق اینها نیز در فضا می دانیم که در فضا می دانیم که در فضا می دانیم که در فضا می دانیم که در فضا می دانیم
که در فضا می دانیم که در فضا می دانیم که در فضا می دانیم که در فضا می دانیم که در فضا می دانیم
موس می دانیم که در فضا می دانیم که در فضا می دانیم که در فضا می دانیم که در فضا می دانیم که در فضا می دانیم
که در فضا می دانیم که در فضا می دانیم که در فضا می دانیم که در فضا می دانیم که در فضا می دانیم
که در فضا می دانیم که در فضا می دانیم که در فضا می دانیم که در فضا می دانیم که در فضا می دانیم
که در فضا می دانیم که در فضا می دانیم که در فضا می دانیم که در فضا می دانیم که در فضا می دانیم

۳۱۳
میدارن

برخوردار است به کلی در برکنات مذکوره نامه کار و الا است و برای ادای آن
هر چند که در وقت بدو منصف بل و حصول آن از آنها هیچ نشد و عبد الله بطور مختص
که گفته اند که در زمان و الا است از رسیداری او و احسب محکم نوشته بود و
که گفته اند که در زمان رسیداری مرقومه با و تعلی که در وزیر بانی برکنات مرقومه را او
برخوردار است و مختص و طلب به پنج ششم الدین برادر خود را بابر
استحصل بعضی مطالب به شکل که طور نمی توانست باید که آن برخوردار در کارش الله
عجیب باشد بطور خواهد بود
حسب عیال بختی مغول در باب محال جاگیر می منصف خود که نامه کار و الا ضبط کرده
التماسی نظر خانی گذرانند که در رفع الغدر به فقره است صدور باید که بار شد
سند خانی وجه کمی موجب از درگاه معین لغت گرفته محال مذکوره را او
والا بطریق عمد بدو منصف موی الله من استاری ملک ریح او و بیست سال هر
مقصود است که کلیه موجب روانه حضور بود که فعل آن پیش ازین نزدان برخوردار
فرستاده شده مابقیست کردن آن برخوردار معنی را بعضی خواهد آمد
صدور فقره رفع الغدر اطلاع خواهند داد

برخوردار خصلی که در نولد با جید انار و پاک خرنوزه فرستاده بود و نذر سید و مطهر
ان نعت خویشی خط کرد و در بخور دار آخر نوبت بسیار سیرین و لذت دار بود اگر چه خرنوزه
در شش همان اما در دم رسیده لیکن هیچ یکی مریه خرنوزه مرگیده ان بخور دار نذر سید و مطهر
بدون نام نوش کرده و بسیار محطوط شدیم
بیش ازین نوشتنه بود و نذر که خدمت اسدای ارباب النجا و مل از خصوص
النور و خدمت اسدای مال از خیال کما به نولارام منور گشت برخوردار
بروانه نار بافت جاگیر نولارام مکرور که ورود یافته در ان مندرجه است که موی الله
از منصب بر طرف گشته چنانچه گردان برخوردار فرستاده شده و مایه
والا نذر خدمت موی الله در اینجا رسیده و خود هم نماده و علی رضا که
اما نشت ابراهیم خان خدمت اسدای مال و ارباب النجا و مل ماضی مانده و بار
مشر و طه و منور نموده بود و ارباب اسعاج خرنوز خود در کار عادل نهاد و نیت رتخواه
و جید صاف مکرور نیت فتنه در حضور کارهای پاکستفای موی الله نذر گشته
منته که ان بخور دار نیت موی الله نیت و موی الله که افراسیخ القدره و
لان اطلع و نذر که کارهای پاکستفای جاری شود

[illegible]

[illegible]

مدینه العلم بنیدین و کون و فانی کون در در کون و حار الدانی

[illegible]

۴۶
 رای بر سبیل حضور لامع النور آن رخوردار خوشتر شده و عین مطلب و یک بود
 نه در عین خطوط سابق بوده با فعل موقوف داشت که از آنجا که ملوه سابق
 ما حال در اینجا رسیده باشد باید که آن رخوردار عین خطوط سابق را که در
 در آن داخل است از ملوه برآورده و عین خطوط مروره حال را بنظر عالی گذرانده
 صحیح باشد که سابق در ملوه و رسیده باشد برای سبیل حضور بر نور حواله و از
 و آن نمایند بر خوردار گوشت نه بود و دیگر بر روانه در کافیه حمله
 ملک مدار هم در باب نخواه جایگزین و معانی است چنانچه تحتانی
 از باب منصب اصل و اضافی منزه و قطع داری و معناداری بنامه اسلام آباد
 و جایگزین در الهم عمرای خواست را الله مع تحب الله فل من کار عالی بر و ال
 رسیده و آن بر خوردار و در و ال بنظر عالی گذرانند و در و خط خاص بر آن
 من گشت که در اینجا حکایت نه خاست را الله برای در است ساختن و
 بدین رجوع است بعد در است شدن چنانچه خواستند که گشت بر خوردار
 و ال جایگزین من را الله و عهد الرحیم مذکور از محال با پانی موافق ضابطه
 در است نموده بر روانه خواهند داد بر خوردار

نوشته بود که فی البدایین و غیره چون اللطیف الکریم برای آن بر خور دار ساخته
 بود و آن بر خور دار نهاده داشت اجناس مرفوعه و خطوط الکریم بر خط عالی گذارند
 و بار بنگارن جناب عالمیاب از اجناس نموده گاه در کشتن بر خور دار
 اجناس مذکوره که نظر عالی را متذکر باشد با خوب کردید بر خور دار
 پنج قطعه احکام حضور زبور که در اخبار بده بود و آن بر خور دار از در اینجا آمده
 بود و در سجد چون از ایجاد و قطعه حسب حکم معاینه مرقوم صورت داشت
 متبرکات بر لایق آن بر و است نام رکن الله نوشته بود و آن بر خور دار
 شده باشد که از از و در نوشته مذکور بودند بر خور دار
 نوشته بود که در زبور گفته اند که در فعل مسک خرد کی موضع در مکتبه و مکتبه
 معموله بر کتب اما در موضع کتب زبور معموله مکتبه سگارت کلام غیر مکتبه
 هو کلی برای کتب و لایق بدقت رجوع خاصه و آن بر خور دار از و در حقیقت آن
 بنظر عالی گذارند و بر فرد و در بورد خاص فرین شد بر خور دار
 بعضی که در مواضع مرفوعه موافق ضابطه مذکور بر مکتبه خواهند
 بر خور دار از فقر اب و هوای اینجا آمده است

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

اصلاح در آوردن معاللات صوره بران مرتب کنند و حاشیه آن که
 خن بن و افروز در مقدمه کفن رجم و غیره بفرمان و حشم العاقبت عطا
 شدن خلعت فاخره و خطاب هائیک و معنی بنا چوب خال و راحه هائیکه
 در آن مندرج بود و آن رخور و ارجحت فرموده اند بعد مطالعه آن امر عالی
 بهست که برای موافقت داشتن صورت بر دخت ملک بر منی فقر
 بر کار رنر رخور و ارباب نامه های مکتوبه که فرمان و الا نشان برای مطالعه و خط
 و مضمون حاشیه مان رخور و ارجحت فرموده اند تخص غماص و سنده بوار
 و صورت بر دخت ملک آن است که مفرنی هیچ گونه حال رها باز رسد ملک آبادان
 گردد و کرداوری مانو جب از قرار و افعه بوفت شده باشد بر خور و ارباب
 افراد حسب زربانی ذمه اسد الله رسد ارباب رسد و غیره که فرستاده بودند
 بر خور و اربابی لاکلام که ذمه رسد ارباب رسد ارباب رسد ارباب رسد ارباب رسد
 رشت و در باب تحصیل غنم و کیم و خرج است ندی که مطابق دست خط راجع به
 تحقیق بدرگاه معروض داشتند بر خور و ارباب حسب الامر رسد
 در آن سادگی گشت بهمانه بجهت بام فخر صادر شده بود و است برای

روانه نمودن کشتنهای مذکور به سبب آن نباده مگر معدی باینکه مقرر است از الله
 بنابر مروت و برپای آن بخورد و از او در سبب چهار هزار و سیصد و پنجاه
 مغزی درست کرده آورده بود و دفعه مطابق آن منسبت که کور از خزانه عامه
 نخواه داده و در تولا منسبت را در ظاهر بخوبی که منسبت کشتنهای کمر خاص مواری و دواز
 منزل کشتنی از نو نو و درست باید بخت جاکمه را و از منسبت چهار هزار و
 ومانند و تیر رای ساخت کشتنهای مرقوم بصورت خرج مغزی درست نموده
 از آنکه در باب بطرف کشتن خرج مغزی حرب احکام و الله مکرر و در فتنه و
 انباری کشتنهای مذکورها دو ماه دیگر خواهد شد و از اینجهت بمنزل را که گفته که کشتنهای
 موجود است روانه شد که مقرر از نامه و برای خرج کشتنهای که از نو نو درست باید
 ساخت بنجاب عالیه نام بوضد انت منبایه موجب که در وقت آن در حفظ
 عالی مرید خواهد شد و عمل خواهد آمد بعد از آنکه که اجمع است و بعضی عارضند
 و در و از و مع الف و رطل و دهنند که مطابق آن عمل آید و از
 و خواه و فتنه که سال است و مقرر از فتنه و رطل و این جهاد و فتنه باین
 فتنه بود که در این که در جهاد و فتنه و رطل و این جهاد و فتنه باین

ظاهر است که در بیان خوبی و بدی و الحسن و القبح
 حاصل نموده اند و سبب دای آن مبلغ و کم تر نه تحصیل آنها در این
 شدن و اصل آن خصل که در بیان مریضه اگر چه بیانی خواهد بود اما اولاً
 نمودن آن بر خورد و از این جهت که تحقیق است مقدمه بر رسیدن آن از روی
 کانی مفصل میراث پیش از زوار و از دست بر دست و از دست
 و در بیان مریضه لازم خواهد بود اما باز خواست و نیز نوشته بود که
 بنا به مجرای فتنه که از منته خود از مادت میرصدنی نوشته در اینجا
 نوشته و آن بر خورد و از آنکه از منته را عوض خالی رسانند از فرج القدر
 صادر شده که از موافق ضابطه است لکن در اینجا آن بر خورد و از
 تحقیق همانند اگر چه خواهد بود و کما خواهد داشت بر خورد و از فعل مسکاف
 که در اینجا نوشته اند اسم مریضه و لا فید ولد الفهم مداند از این جهت معلوم
 بنمود که مریضه کویت باید که آن بر خورد و تحقیق نیز مریضه تحقیق نموده و در صورت
 که مریضه را به مریضه است مسکاف و اگر چه مریضه را به موافق ضابطه القدر و لا
 و در مریضه که دارند بر خورد و از از روی و فایده نهانه را که مانی ظاهر

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

غنم و لیم و سایر عیال بنام خود ز مال مشخص جانو برشش متوجه بود و
 بقدر آنکه در پیش کرده و عین با و لایب نیز بر نور کفایت و حال آنکه ضابطه
 بشمار است که اگر این پیش در اخراجش از مال متوجه کفو
 محمد از مال این متوجه در دست نموده بدینجهاد و لایب است
 و عین است به شرح شریف الدین محمد بعضی متعلق است به مال
 بکصد و است فایده در اینجهاد و لایب است در اینجهاد
 در محمد از نور متوجه لایف غنم و لیم که در مال عیال بنام خود
 ز مال مشخص حکم و در این و از مال عین است که محمد از نور
 با عیال متوجه مال متوجه ز مال هر کدام عین و دار که حاصل غنم
 و لیم ز مال مشخص متوجه نور و در این عین و لایف ز مال متوجه نور
 و هر کدام نور و لایف و غنم و عین و لایف بقدر عین و لایف
 یافته که در محمد از مال متوجه ز مال عیال متعلق است به مال
 غنم و لیم و سایر عیال متوجه متوجه نور و در عین و لایف ز مال
 لایف و لایف ضابطه در دست نموده بقدر عین و لایف ز مال متوجه

[illegible]

[illegible]

۵۸
 ۵۷
 ۵۶
 ۵۵
 ۵۴
 ۵۳
 ۵۲
 ۵۱
 ۵۰
 ۴۹
 ۴۸
 ۴۷
 ۴۶
 ۴۵
 ۴۴
 ۴۳
 ۴۲
 ۴۱
 ۴۰
 ۳۹
 ۳۸
 ۳۷
 ۳۶
 ۳۵
 ۳۴
 ۳۳
 ۳۲
 ۳۱
 ۳۰
 ۲۹
 ۲۸
 ۲۷
 ۲۶
 ۲۵
 ۲۴
 ۲۳
 ۲۲
 ۲۱
 ۲۰
 ۱۹
 ۱۸
 ۱۷
 ۱۶
 ۱۵
 ۱۴
 ۱۳
 ۱۲
 ۱۱
 ۱۰
 ۹
 ۸
 ۷
 ۶
 ۵
 ۴
 ۳
 ۲
 ۱

[illegible]

[illegible]

که گفتی خواهی شد در مقام حاکم بنفحان موم مخوف نامی من بعد از آنکه
تخواه جاکم را که در لایع النور که همان غصه اوله و درین راه بطور دریا کم
شد و موم را که من در دست که اوله و مخوف را در دست خط امیر الامری
مخوف در دست محاکم ای اوله و من در دست که بغیر و هر که فرستد حاکم بنفحان
رونی که بعد از من محاکم حاکم موم را که من در دست که در دست که در دست
مور و در دست که من که حاکم بنفحان مخوف را که من در دست که من در دست
نفسه که حاکم بنفحان و معارف آگاه فضا بان
حکما در دست که ملاح غلام مخوف بنفحان موم طلبه موم و در دست
یوم مخوف و در دست که موم را که من در دست که من در دست که من در دست
موم و در دست که من در دست که من در دست که من در دست که من در دست
در دست که من در دست که من در دست که من در دست که من در دست
انسان که من در دست که من در دست که من در دست که من در دست
از زمین که من در دست که من در دست که من در دست که من در دست
و در دست که من در دست که من در دست که من در دست که من در دست

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بجا که این دو خط بنان رحمت عنوان بجا که میسر در درج اولان در فخر حق
 بوضوح اینجانب در درج اولان بطریق معصوم به نور عالم و فخر حق
 عجم بطریق کرامت در درج اولان بطریق معصوم به نور عالم و فخر حق
 حکم در درج اولان بطریق معصوم به نور عالم و فخر حق
 و آنکه بهر تندی و سرعت در درج اولان بطریق معصوم به نور عالم و فخر حق
 متواتر و فخر حق در درج اولان بطریق معصوم به نور عالم و فخر حق
 اشرف العالمین در درج اولان بطریق معصوم به نور عالم و فخر حق
 که در درج اولان بطریق معصوم به نور عالم و فخر حق
 فرصت بود در درج اولان بطریق معصوم به نور عالم و فخر حق
 معصوم و الله در درج اولان بطریق معصوم به نور عالم و فخر حق
 از روی برزخه که در درج اولان بطریق معصوم به نور عالم و فخر حق
 اندر تاس در درج اولان بطریق معصوم به نور عالم و فخر حق
 و ما که در درج اولان بطریق معصوم به نور عالم و فخر حق
 در درج اولان بطریق معصوم به نور عالم و فخر حق

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

روز و مهر ساله باشد و در کمالش از او عمل آید و در وقت
برگشت از خواب، که بعد از آنست که در خواب در حال غفلت و
تأخیر است، در صورتی که باید و گویا در روز و شب در وقت
و بعد از آنکه در کمالش از او عمل آید و در وقت
از مدلهای و قالیهای که در کمالش از او عمل آید و در وقت
مانند این که در کمالش از او عمل آید و در وقت
در کمالش از او عمل آید و در وقت
از کمالش از او عمل آید و در وقت
خدا را در کمالش از او عمل آید و در وقت
که در کمالش از او عمل آید و در وقت
بصورتی که در کمالش از او عمل آید و در وقت
آن در کمالش از او عمل آید و در وقت
منور است و در کمالش از او عمل آید و در وقت
نفاذ و غلبه دارد و در کمالش از او عمل آید و در وقت

در حال دارم مای منزوره مطبقی سندر حواله آن رفتمت به دست هر کار والد
خطا بنده مال و حسب انکه بوقت کو آورده خفته در راه و عود کردند
درینا بکشد و در سه مایع ملل فستق و صبر و کافور است و آهنگ
محموط باشد مخفی نماید و در روز جمعه شام از این را مخلوط و طعم جمع مهره
در شش کاه عدس به لایه کاه و سرکه و تصدیر است من مهر در شش ختن
ماهی محمد بن معنی و لطیفه شدن اگر رعایان انجالب از تم و تعوی
حما سالت و عواکله به میره در فخر در انجا و گشتن نفون مهر که در میان
در سر لایه انجالب در درج لایه صله و الله در محال در کمال است و کون
و در محال در صله و الله کونست و زنده آند و در محال کون با ان لای
انما ب انمقدوم و الله در انجا و الله و قبول کون
موم الله امقدوم و الله در انجا و الله و قبول کون
و انصاف آل ارباب به شش و صبر و صبر و صبر و صبر و صبر
و کاه در موم و الله در انجا و الله و قبول کون
و کاه در موم و الله در انجا و الله و قبول کون

[illegible]

[illegible]

باید و اصلش در کتب لا تفاوت در است و در اصل آن بگویند
در باب جاکوچه در حدیث معلوم نیست در اصل و کتب جاکوچه
که اندر کتاب و کتاب خود در کتب خود بگویند جاکوچه
نماید و آنچه در اصل کتاب خود در حدیث معلوم نیست که در اصل
شرف الله علیه در طعن آن نعمان آرند و آنچه در حدیث الحسن مریور
مسبوع مفسد در حدیث و کتب از حدیث از حدیث که در حدیث
و حدیث جاکوچه در حدیث از حدیث از حدیث آن حدیث
در حدیث معلوم نیست که اگر الحسن مریور در حدیث و حدیث
نقص و اصل اوصل از حدیث و حدیث مریور و حدیث
آن بگویند حدیث و حدیث از حدیث از حدیث مریور و حدیث
در حدیث و حدیث حدیث حدیث حدیث حدیث حدیث حدیث
حدیث حدیث حدیث حدیث حدیث حدیث حدیث حدیث حدیث
حدیث حدیث حدیث حدیث حدیث حدیث حدیث حدیث حدیث
حدیث حدیث حدیث حدیث حدیث حدیث حدیث حدیث حدیث
حدیث حدیث حدیث حدیث حدیث حدیث حدیث حدیث حدیث